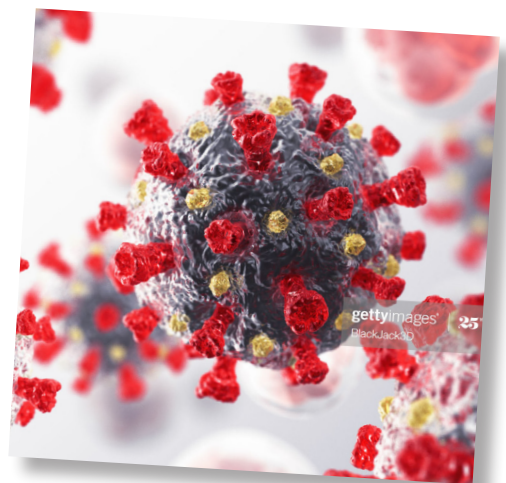

telningar

Medlemsblad nr 3 2020

Ansvarig utgivare: Cai Mellstedt

Årsmötet

Årsmötet 2020 genomfördes som telefonmöte den 14 maj.

Årsmötet 2020 var planerat till Lundsbrunn den 19 mars men på grund av Covid-19 fick styrelsen ställa in allt bara några dagar innan, allt enligt myndigheternas rekommendationer.

Årsmötet flyttades till den 14 maj och hölls som ett telefonmöte. Anmälda till mötet var 16 st medlemmar.

Mötesförhandlingarna inleddes med att Sören Larsson hälsade alla välkomna. Parentationen för de medlemmar som inte finns med oss längre flyttas till nästa fysiska möte. Alla dokument till årsmötet fanns i Telningen 2 2020.

Till att leda årsmötesförhandlingarna valdes Jonas Gabrielsson och till sekreterare valdes Jan Aronsson, Protokollsjusterare valdes Ann-Marie Ottosson-Carlsson och Marie-Louise Ström.

Sören Larsson läste upp verksamhetsberättelsen och bokslutsrapporten för 2019.

Stefan Apelgren läste upp revisionsberättelsen och styrelsen beviljades ansvarsfrihet.

Årsavgiften för 2021 beslutades till 150 kr, och av detta kommer 75 kr att överföras till klubbarna om medlemsavgiften betalas före 28 februari 2021.

Börje Storm redogjorde för valberedningens förslag som klubbades igenom.

Ordförande för år 2020	Omval	Sören Larsson.	
Ledamot för 2020-2021	Omval	Ulla Åkerfeldt.	
Ledamot för 2020-2021	Omval	Marie Lindström.	
Ledamot för 2020-2021	Nyval	Hannu Merstrand.	Avg Bengt Persson.
Revisor 2020-2021	Nyval	Gull-Britt Ekblad.	Avg Barbro Johansson.
Revisorssuppleant 2020	Nyval	Ann-Marie Ottosson Carlsson.	Avg Gull-Britt Ekblad.
Revisorssuppleant 2020	Omval	Kurt Joelsson.	
Kontaktombud.			
Borås	Omval	Carina Svensson.	
Kinna/Varberg	Omval	Lars-Erik Fägersten.	
Svenljunga	Omval	Lennart Skoog.	
Ulricehamn	Omval	Anne-Marie Olander.	
Lidköping/Skara	Omval	Sören Larsson.	
Mariestad/Töreboda	Omval	Tomas Malmsten.	
Skövde/Hjo/Tibro/Karlsborg	Omval	Håkan Ludvigsson.	
Vara/Herrljunga	Nyval	Per-Olof Holmström.	Avg Sven Frostberger.
Falköping	Omval	Jan Aronsson.	
Valberedning			
Sammanställande:	Nyval	Hans-Åke Lundqvist	Avg Börje Storm.
	Omval	Lars-Åke Larsson.	
	Omval	Inger (Ninni) Johansson.	

Styrelsen kommer att avtacka de som avgått på nästa fysiska möte.

Sören Larsson tackade Jonas Gabrielsson för väl utfört arbete som mötesordförande.

Årsmötet avslutades av Sören Larsson.

Månadsträffar

Borås

Teaterbesök Borås Stadsteater

Till höstens föreställningar är det svårt att reservera biljetter eftersom det endast finns 50 biljetter till varje föreställning och då det är gästspel kan jag inte köpa biljetter som teaterombud. Priset är därför 220 kr för pensionärer. Ordinarie pris 300 kr.

Intressanta föreställningar kan vara *Törs du öppna din dörr när någon knackar på!* 25-28 november, 19.00. Stora scenen och *Outlines*. 3 oktober, 18.00. Stora scenen.

Se vidare höstens program, borasstadsteater.se.

Gunn-Britt

Teater i Coronatider

Vi på Borås Stadsteater följer och anpassar oss efter myndigheternas råd och restriktioner gällande Corona, Covid-19 och vidtar utifrån det ett antal åtgärder i salongen i samband med höstens föreställningar. Vi vill att du ska känna dig trygg när du besöker oss.

Alla föreställningar hålls på Stora scenen (bortsett från lunchteatern som hålls i teaterfoajén). Antalet biljetter till varje föreställning är, i linje med folkhälsomyndighetens rekommendationer, begränsat till max 50 stycken (antalet platser på Stora scenens parkett är 326 stycken). Alltså finns det gott om plats för distans mellan dig och de andra i publiken.

Biljetterna säljs onummerade och du väljer själv var du vill sitta. Varannan rad i salongen är avspärrad för att skapa nödvändig distans framåt/bakåt. För distans i sidled lämnas minst 4 stolar tomma mellan varje sällskap. Teatervärldar på plats hjälper till att se till att instruktionerna hålls. Givetvis får du sitta tillsammans med ditt sällskap.

Krister Classons hyllning till The Beatles! – Sagateatern.

Föreställningen är flyttad till april 2021.

Falköping-Tidaholm

Fikaträff

Har träffat några olika medlemmar under sommaren och vi tyckte att det kanske skulle kunna gå att hålla en fika- och kaffe träff utomhus innan hösten gör sitt intåg.

Förslaget är att vi ses på **Mössebergsgården i Falköping tisdag den 25 augusti klockan 10:00.**

Jag har haft kontakt med Mössebergsgården och de tar inte emot bokningar men det brukar finnas gott om plats på tisdag förmiddag.

Vädret kan vi ju inte råda över men tanken är att vi skall vara utomhus och hålla avstånd till varandra.

Vid dåligt väder får vi avgöra den dagen om det går att träffas.....

Blir lite upp till var och en om du tycker att du kan komma.

Ingen anmälan och fika får du köpa själv.

Centrala möten har avhållits via telefon under året och jag kan informera lite om det senaste efter vårt styrelsemöte som vi har den 19/8.

Behöver du skjuts till Mössebergsgården ring gärna mig. *Jan Aronsson*, 070 636 94 02

Välkomna!

Ulricehamn

Ulricehamn inväntar Folkhälsomyndighetens besked när de tänkt släppa ut oss 70 åringar med gott samvete, Jag skickar mail till Ulricehamnarna när det är dags

Anne-Marie

Skara-Lidköping

Inga aktiviteter planerade i höst.

Sören

Mariestad-Töreboda

Inga aktiviteter är planerade i höst.

Tomas

Skövde

Inga aktiviteter är planerade i höst.

Håkan

Svenljunga

Kontakta Lennart Skoog, 070-611 39 39 för eventuell aktivitet.

Vara-Herrljunga

Kontakta Per-Olof Holmström, 072-213 20 21 för eventuell aktivitet.

Höstmöte

Höstmötet är i år inställt.

OBS! Inbetalda avgifter kvarstår till årsmötet 2021.

Värningskampanjen fortsätter!

För varje värvad medlem erhålles en Sverigelott.

Värningen pågår året ut 2020.

Det går även att värva sin respektive partner.

Planerad utgivning av Telningen

Nästa Telning planeras givas ut vecka 44.

Till detta nummer av Telningen vill vi ha material **senast 18 oktober**

Material skickas med fördel direkt till Cai Mellstedt, c.mellstedt@hotmail.com

Lotterier

Våra lotterier är en viktig del för att finansiera våra olika aktiviteter.

Vi är mycket tacksamma för och tar gärna emot vinster som kan användas i dessa lotterier.

Kan lämnas till respektive kontaktombud.

Medlemmar som lämnat oss

Jan-Olof "Jollen" Johansson, Borås.

Sven Enocsson, Svenljunga.

Kjell Gunnarsson, Tidaholm.

Meddelande om bortgångna medlemmar görs till Marie Lindström, marie@frista.se,
033-26 10 10, 070-639 69 29.

Styrelse Televeteranerna 2020

Ordförande	Sören Larsson	solars413@gmail.com		070-651 18 12
Vice ordf, ansv för medlemsregister	Marie Lindström	marie@frista.se	033-26 10 10	070-639 69 29
Sekreterare	Jan Aronsson	jan.aronsson99@gmail.com	0515-102 03	073-943 43 90
Vice sekr	Hannu Merstrand	hannu@merstrand.se		073-640 62 02
Ledamot	Birgitta Torelund	gittan.torelund@telia.com		070-376 18 65
Kassör	Ulla Åkerfeldt	ullaberit312@gmail.com		070-550 36 36
Ledamot, ansv utg Telningen, webbansv	Cai Mellstedt	c.mellstedt@hotmail.com	033-29 44 94	070-636 02 06
Revisor	Stefan Apelgren	trestegsvals@gmail.com	0511-135 45	070-280 16 61
Revisor	Gull-Britt Ekblad	gullbrittekblad@yahoo.se		070-681 11 42
Revisorsuppleant	Kurt Joelsson	kurt.joelsson@gmail.com	033-24 13 65	070-219 38 21
Revisorsuppleant	Ann-Marie Ottosson Carlsson	ammi.ottosson@telia.com	033-15 50 20	
Valberedning				
Sammanställande	Hans-Åke Lundqvist	granlid@telia.com		070-622 88 56
	Lars-Åke Larsson	lars.kj26@gmail.com	0510-53 52 22	073-047 69 48
	Ninni Johansson	ninni.johansson.ij@gmail.com	033-12 40 65	070-459 08 89

Kontaktombud 2020

Borås	Carina Svensson	caranna.cs@gmail.com		073-337 01 57
Kinna/Varberg	Lars-Erik Fägersten	fransoskar63@telia.com		070-346 40 91
Falköping	Jan Aronsson	jan.aronsson99@gmail.com	0515-102 03	073-943 43 90
Mariestad-Töreboda	Tomas Malmsten	malmsten_tomas@yahoo.se	0506-404 09	076-107 58 15
Skara-Lidköping	Sören Larsson	solars413@gmail.com		070-651 18 12
Skövde-Hjo-Tibro-				
Karlsborg	Håkan Ludvigsson	hakanl1@live.se	0500-43 41 50	
Svenljunga	Lennart Skoog		0325-104 24	07- 611 39 06
Ulricehamn	Anne-Marie Olander	anne-marie.olander@telia.com	0321-703 90	
Vara-Herrljunga	Per-Olof Holmström	pelleh727@gmail.com		072-213 20 21

Uppvaktning av Ruth Johansson, 103 år

I mitten av maj i det fina vårvädret fyllde Ruth 103 år. Televeteranerna gratulerade med en röd bågarranka som överlämnades i trapphuset. I dessa tider fick vi avstå från kaffekalaset med hembakat som Ruth har bjudit på de senaste åren. Nästa år skall det bli som vanligt igen – det bestämde vi. Ruth sa att hon saknar de vanliga aktiviteterna som t ex. bokcirkel och att luncha eller fika på stan med väninnor. De senaste åren har vi överlämnat en bågarranka till balkongen. Bågarrankan finns i 3 färger så nu får vi börja om i färgvalet.

Födelsedagen firade Ruth hos sin systerdotter Ulla Bjursten och hennes familj ute i deras trädgård. Ute är det lättare att hålla avstånd och vi måste alla vara rädda om oss i dessa tider.

Ulla Åkerfeldt

Foto: Ulla

Semesterminnen

Ateranvändning av telefonkiosker

Vad kan man använda en gammal telefonkiosk till?
Ett bytesbibliotek har det blivit av den här praktfulla hytten.
Finns i Trosa.

Janne Forsbring

Här byter man lästa böcker i en gammal telefonkiosk.
Står vid museét i Sigtuna. Kul idé.

Ulla Sandin

Semesterminnen i Norge

Under semesterresan till Norge 2019 hamnade jag i Dombås och en rastplats mitt i samhället.

Efter fiket och en promenad råkade jag titta på en sten som stod bakom bilen och till min stora förvåning var den rest över Telegrafdirektör Carsten Tank Nielsen den Norske Telegrafveasens grundlaegger.

Detta gjorde mig lite nyfiken eftersom vi hade en union med Norge till 1905 och ett försök att under slutet av 90-talet slå ihop televerket i Sverige och Norge. Det gick väl så där fram till att Björn Rosengren 1999 uttalade de bevingade orden om Norge som "den sista sovjetstaten", sen var den dörren stängd.

Det blev en sammanslagning för Telia till sist men österut Sonera i Finland 2003.

Texten nedan är hämtad på nätet.

Carsten Tank Nielsen

Född: 18 december 1818, Christiania

Död 1 augusti 1892, Kristiania

Som landets första telegrafchef utövade Carsten Tank Nielsen ett avgörande inflytande på utvecklingen av telekommunikation i Norge. Delvis ledde han utvecklingen av ett rikstäckande statstelegrafnät, delvis bidrar till att regeringen lämnar över de nya kommunikationsmedel, telefonen, till privata företag.

Som ung gick Nielsen till sjöss och vid 14 års ålder kom han in på Naval Cadet Academy i Fredriksvern (Stavern). Efter examen från militärhögskolan i Christiania blev han löjtnant i flottan och från 1842 till 1854 arbetade han som assistent vid fyren. Här fick han ansvaret att bygga och bygga om ett antal fyrar. Han hade introducerat fyrar byggda av järn i Norge efter att ha studerat dem på världsutställningen i London 1851.

Nielsens första kontakter med telegrafen var när han 1849 undersökte möjligheten av en optisk telegraflinje mellan Christiania och Nevlunghavn på uppdrag av marinministeriet. Året därpå gick han in i en ny utredning för att fokusera på elektrisk snarare än optisk telegraf, men hans förslag att bygga en testlinje Christiania-Horten vann inte stöd i regeringen.

Granskningen av idén om telegraf kom först två år senare, när inrikesministeriet åter kom in i ärendet. Bakgrunden var svenska och danska planer som öppnades för att ansluta ett norskt telegrafsystem med det framväxande telegrafnätet på kontinenten. Medan militära behov hade dominerat i Nielsens utredning, civila tillämpningar och i synnerhet behoven hos sjöfarten och exportindustrin kom i förgrunden. I december 1852 utnämndes Nielsen tillsammans med överstelöjtnant Harald Nicolai Storm Wergeland och biträdande professor Ole Jacob Broch till medlem av den kungliga kommission som förberedde inrättandet av ett statligt telegrafsystem. Nielsen utsågs till direktör för den nya byrån 1856, med titeln direktör.

Under de följande åren ledde Nielsen arbetet med att utveckla ett rikstäckande telegrafnät, som 1870 inkluderade stationer i alla norska städer och laddplatser med undantag för Røros. Han utförde personligen nuvarande trådleddningar och gjorde täta inspektionsresor till stationerna, vilket fick en unik kunskap om norsk natur och topografi. Trots sin militära bakgrund kom han så småningom att betona telegrafen som ett verktyg för affärer. Bland annat lades stora resurser på att betjäna det stora fisket i Västra Norge och Lofoten, vilket bidrog till att verksamheten hade ett underskott i driften under större delen av Nielsens styrelseuppdrag.

Han trodde att det bara skulle påverka den lokala kommunikationen och skulle lämna driften av telefonsystem till privata. Vid Nielsens död 1892 fanns det omkring 10 000 telefonabonnenter i Norge, men telegraftjänsten rädde endast ett fåtal apparater, som huvudsakligen användes för telefonsamtal.

Å andra sidan bidrog Nielsen på ett avgörande sätt till regeringens misslyckande med att lägga hinder i vägen för utvecklingen av lokala telefnät under överinseende av abonnentägda företag och föreningar. På hans initiativ antog Stortinget 1881 en lag som stipulerade statens exklusiva rätt att begära meddelanden via telegraf och telefon och att privatpersoner måste ansöka om tillstånd att bedriva sådan verksamhet. Men i enlighet med Nielsens förslag, och mot regeringens hållning, lokala telefnät som inte passerade den kommunala gränsen var undantagna från lagen. Under de närmaste åren följde regeringen också en

liberal linje i tilldelning av eftergifter till mellanstadstelefonförbindelser. Det liberala statliga regelverket, som Nielsen mer än någon annan hjälpte till att utforma, utgjorde en viktig förutsättning för en snabb spridning av telefonen fram till 1900, då endast Sverige i Europa hade fler telefonenheter än Norge i förhållande till befolkningen.

Källor och litteratur

F. Bugge: "Telegraph Director Carsten Tank Nielsen", i Norsk Telegraf-Tidende 1888, s. 2-3 och 13-14
d.s.: Norska statstelegrafens Grundläggelse och Vækst, 1890

Y. Nielsen: En Christianiensers felaktigt från 1850-talet och 60-talet, 1910

A. Haarberg: biografi i NBL1, bd. 10, 1949

T. Rafto: Historien av telegrafer 1855-1955, Bergen 1955

Sören

Bilder från förr

Personal på Nätregistret 1973-1974. Inskickade av Ninni Johansson

Nätregistret på Pansargatan.

Bibbi Johansson, Eva Larsson (Severinsson), Tord Hallin, Ninni Johansson (Lundqvist). Marianne Holmertz-Karlsson, Berit Andersson (Nohlborg), Ingalill Alexandersson (Meisterman), Lena Johansson (Karlsson), Ann-Sofie Johansson, Birgitta Svensson, Eva Flodin.

Besök hos Maj-Britt i Kinna.

Marianne Holmertz-Karlsson, Maj-Britt Pettersson, Tord Hallin (antagligen), Ninni Johansson (Lundqvist), Berit Andersson (Nohlborg), Lena Johansson (Karlsson), Barbro Eliasson (Lindell), Ulla Pohlin, Eva Larsson (Severinsson), Birgitta Svensson, Eva Flodin, Bibbi Johansson.

Barbro Eliasson (Lindell) o Maj-Britt Pettersson.

Oshakati Namibia 1997

Många är vi som idag är pensionärer som jobbat utomland med olika projekt. Själv fick jag möjligheten 1997. Det hela började med att jag och Jan-Olof (Jonte) Johansson många år tidigare pratat om att en dag skulle det vara roligt att pröva på utlandsjobb lite så där halvt om halvt på skoj.

Jag jobbade som butikschef i Skövde 1996. Mellan jul och nyår fick jag ett samtal från Hans-Åke Lundqvist. Han frågade om han fick komma till Skövde och prata med mig om ett utlandsjobb. Så vid tiotiden kom han och berättade att de behövde en medarbetare till ett projekt i Namibia. Han hade pratat med Jonte som visste att jag var intresserad av utlandsjobb. Så Hans-Åke erbjöd mig ett tre månaders jobb i Namibia. Jag var ju tvungen att prata med Eje Forss som var min chef och han gav klartecken. Efter OK från Eje tackade jag ja på stående fot. Sen var det bara och ringa frugan och berätta att 1 februari åker jag till Namibia i tre månader.

Januari månad förutom jobbet i butiken gick åt till diverse läkarbesök, sprutor, tabletter mot malaria och annat som ska ordnas inför resan.

Projektet var att byta ut befintligt koptarnät mot ett nytt enligt svensk modell. Min uppgift var att utbilda teknikerna i att bygga och underhålla spridningsnätet. Vi som skulle kampera ihop i Oshakati var Lennart Nilsson Borås. Han hade hand om kabeltekniker. Jag skulle ta spridningsnättekniker och Jonte hade hand om planerare. Både Lennart och Jonte hade varit nere tidigare så de var insatta i projektet.

Så den 1 februari träffade jag Lennart på Landvetter. Vi skulle resa ner en vecka före Jonte. Resan till Oshakati gick med flyg via London-Johannesburg-Windhoek. Övernattning på Safari hotell. Nästa dag i 45- gradig värme i bil 78 mil till huset i Ongwediva en mil öster om Oshakati.

De första arbetsdagarna gick åt att träffa alla på Namib Telecom, både chefer och tekniker, Lennart visade mig runt för att titta på befintligt telenät. Jag skulle förbereda utbildningen med att åka med tekniker för att se vilka verktyg och material de hade i sina bilar. Detta var en utmaning för en nordbo att åka i en teknikerbil i 45-gradig värme utan AC. Gissa om det gick åt mycket vatten. Inventeringslistan blev inte lång men innehöll allt som allt 28 saker om man räknar både verktyg, mätinstrument och material.

Den stora utmaningen var att få ihop all materiel till utbildningen. Det mesta var beställt centralt men en hel del småsaker fick jag och Lennart skaffa på plats. Vi fick använda vår fantasi och besökte allt från lokala marknader till apotek för att få ihop allt. Datorer hade vi tillgång till så det var bara att börja tillverka underlaget till utbildningen som skulle godkännas av Alexandra och Hans-Åke som ansvarade för projektet. Det bästa var förklarande bilder med relevant text för en bild säger mer än tusen ord. Utbildningen varvades med teori och praktiskt arbete där vi byggde och installerade kunderna. En av de viktigaste kunderna vi hade att koppla in i nya nätet var Namibias president Sam Nujoma som hade ett sommarhus i Oshakati.

Teknikerna som skulle utbildas kom från norra delen av Namibia. De som hade längst kom från Katima Mulilo, de hade 98 mil till Oshakati. De lämnade tjänstebilen på service i Rundo, sedan liftade dom de sista 48 mil till Oshakati.

All utbildning fick ske på engelska, det officiella språket i Namibia. Hur många olika lokala språk som finns i Namibia vet jag inte och teknikerna på utbildningen kunde inte använda sitt eget språk när de pratade med varandra om de var från olika landsdelar. De som inte kunde engelska fick kompisarna tolka det jag sade, allt går om man bara vill.

Innan utbildningen började fick jag och Lennart använda flera helger till att skarva in primärpar i nya skåpen för att ha något nät från KK till skåp till utbildningen. När vi kunde tog vi några helgdagar i Etocha nationalpark. Här kan man studera vilda djur och fåglar på nära håll. Det bästa är att man själv får köra bilen i parken. Etocha har tre hotel/lodges från öst till väst, Fort Namutoni, Halali och Okaukuejo. Det finns två infarter till parken. Den södra Anderson gate har en känd svensk upptäcksresande som var där i mitten av 1800-talet gett namn till, den östra infarten har en tysk gett namn åt Lindequist gate.

Påskan åkte vi till västkusten som även kallas skelettkusten, en tio mil bred remsa med bara sand närmast kusten och hett som i en bakugn. Det finns tre städer utmed den 150 mil långa kusten. Längst i söder Luderitz sedan Walvis Bay och Swakopmund. Här besökte vi Cape cross, en koloni med sälar. Ca 100 000 st, en upplevelse utöver det vanliga. Gissa vad det luktade, kläderna fick gå raka vägen till tvättmaskinen när vi kom hem.

Det bästa med att arbeta i ett annat land är att man kommer närmare folket och det vardagliga som man inte får vid en semesterresa. För att följa upp hur det utvecklades och semester åkte Hans-Åke, Jonte och jag på ett privat återbesök 2007 och 2009, då vi även besökte Botswana och Chobe nationalpark men det är en helt annan historia.

Sören

Cape cross sälkoloni

Lejon vid vattenhål i Etosha

Luftledning i Oshakati

Kabelfel vid Spar

Noshörning i Etosha

Water is life bottle store

Vattenhål vid Okaukuejo Etosha

Sören och kabelreparatör Andersson vid ett manhole

Min moped

När jag blev pensionär så blev jag nog lite nostalgisk.
Tredje augusti 1973 började jag på budcentralen hos Olle och Wictor.
Då startade en livslång "kärlek" till det tjänstefordonet vi hade på budcentralen.
Flakmopeden!

Under dom 2 kommande åren var flakmopeden vårt tjänstefordon och arbetshäst.
När jag tagit körkort och börjat utbildningen till telemontör svalnade min kärlek och bilen tog över gunsten.
När jag gått apparatuppsättarkursen och sedan vidare till skarvarkurs, stolp- och linjekursen var det dags för utbildningslag.

Till min stora glädje fanns det en flakmoped i vad vi kallade "byschelag"

Den hade vi mycket glädje av, kollegan Ronny Svensson och jag som var i detta utbildningslag lett av Lennart Borén.

Vi körde material, stolpar m m på denna otroliga arbetshäst.

Men igen så svalnade kärleken när jag gick vidare inom verket till andra jobb.

Först nästan 40 år senare "klickade" det till igen och jag fick tag i en flakmoped via annons.

Tyvärr ingen riktig Teleflaka utan en Postflaka som gått i Kinna.

Men det var inga problem jag skruvade ner den i minsta detalj och sedan blåstra och lacka den TELE orange (RAL2009)

Lite nya bult och muttrar från Verktygsboden och nu har jag min kärlek hos mig i stugan och som tar mig till båten och även till Sjöräddningen i Bua där jag tjänstgör som frivillig sjöräddare.

Gammal kärlek rostas aldrig.

Hannu Merstrand

Televerket, Telia, Teliasonera, Cygate, 1973-2019

Det har ju på senare år blivit mycket populärt med elbilar. 1989 var det inte så lyckat för Televerkets elbilar.

Var det någon på B tlo som körde en elbil?

Sista elbilarna sålda

Nu har Televerket sålt sina sista elbilar. Trots att kraven växer på en bättre miljö, tvingas Televerket nu böja sig för kostnaderna och sätta punkt för ett tio-årigt elbilsexperiment.

– Ur miljösynpunkt var elbilarna överlägsna alla andra bilar, men batterikostnaderna satte stopp för projektet, säger Televerkets fordonchef **Lars Hybinette**.

– Själva energikostnaden var låg, men vi fick byta batterier vart tredje år för 30 000–40 000 kronor. Batterikostnaden blev så hög som tio kronor milen.

De elva elbilar av märket Mercedes som Televerket köpte 1979 var då de modernaste som fanns på marknaden. Tyvärr visar det sig nu att de fortfarande är modernast i sitt slag. Elbilstekniken har med andra ord stått nästan helt stilla i tio år.

– Det finns helt enkelt ingen riktig press på biltillverkarna, konstaterar Lars Hybinette, som dock håller dörren öppen för nya elbilar i framtiden.

– Televerket är fortfarande intresserade av att prova miljövänliga bilar, och så fort batteritekniken är löst så kommer vi självklart tillbaka. ■

Ur Televärlden 1992

Teckning:
MIMMI TOLLERUP

Oväntad effekt

Trådlösa telefoner från utlandet är förbjudna i Sverige. Och varför känner väl alla televerkare till: de arbetar med frekvenser som stör TV och radiokommunikation.

Men de kan orsaka även andra problem. För inte så länge sedan var det en man i Värmland som

hade problem med att hans garageport öppnades i tid och otid. När en grundlig undersökning gjordes visade det sig att det var en granne som, utan att veta om det, öppnade garaget. Varje gång han lyfte luren på sin trådlösa pirat fjärröppnades porten.

T Ä N K T & T Y C K T

Är det rätt att säga upp personal?

I region västs tidning Västsidan nr 2 läser man att televerkspersonalen är oroad inför hot om varsel och personalnedskärningar. Enligt uppgifter i massmedia kommer nedskärningar i första hand att drabba anläggningspersonal. Det måste kännas oroande och svårt när man riskerar att förlora arbetet och inte minst ovissheten innan man får besked. Något av det viktigaste i livet är att ha ett arbete att gå till.

Den frågan man ställer sig är, kan det vara rätt att säga upp personal?

Det är visserligen en lågkonjunktur f n, men den varar inte evärdligt, under en lågkonjunktur är det lämpligt att utföra arbeten som fått stå tillbaka när det varit högkonjunktur.

För anläggningspersonal finns arbeten att utföra, men det måste finnas en vilja att sätta igång dessa.

Jag är en äkta gammal telefonare och min uppfattning är att Televerket inte har råd med uppsägning av personal om Televerket även i framtiden vill vara marknadsledande. Det är enligt

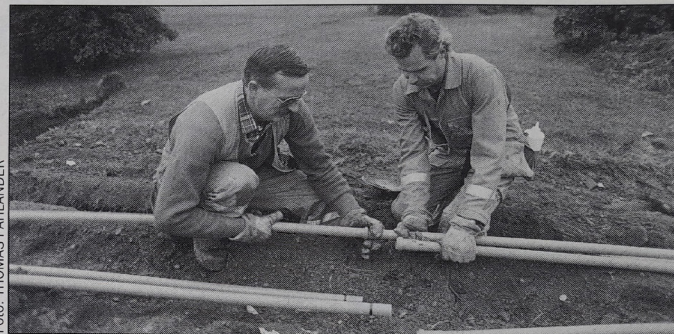

FOTO: THOMAS FAHLANDER

Anläggningspersonalen behövs när konjunkturen vänder uppåt.

min mening ett resursslöseri att säga upp personal, det måste vara bättre att ta några magra år och

stå väl rustade när högkonjunkturen drar igång igen.

Sten-Åke Carlsson, Skövde

Ur Televärlden 1992. Kommer du ihåg detta Sten-Åke?